

נשמתא דאורייתא

גיליון 359 • ערב שבת פרשת שמני/פרה • כ"ב אדר-ב תשע"ט

ענין בפרשה

דג דגים

'ש'לך' לחמך על פני המים...

אבא/אמא: בפרשת שמני מונה התורה את המתר והאסור באכילה ממין החי: חיות, בהמות, עופות, דגים ושרצים. בין העופות הלא טהורים, מזכירה התורה עוף מענין במיחד - ה'ש'לך'. רש"י מסביר שהש'לך הוא עוף השולה דגים מן הים. זהו עוף 'דורס' המזכה מהאוויר דג במים, עט במהירות אל תוך המים ושולה משם את הדג המשמש לו כמזון.

כשהיה רבי יוחנן רואה את עוף הש'לך, הוא היה מזכיר את הפסוק (אותו אנו אומרים ב'צדקתך' במנחה של שבת) "משפטיך תהום רבה". מסביר על כך רש"י בגמרא, שכאשר יש דג שהגיע זמנו ללכת מן העולם, שולח אליו לעתים הקדוש-ברוך-הוא את הש'לך שידוג אותו. זאת אומרת שהש'לך לא סתם דג דגים, אלא רק דגים שכבר נגזר עליהם משמים לסיים את חייהם.

כל דג, דג

ילד/ילדה: היו מגדולי ישראל שסברו ש'השגחה פרטית' - שדברים לא קורים סתם כך, אלא רק ברצון ה', ולא רק דברים גדולים אלא כל פרט קטן - זה רק על מין האדם. כל מה שקורה עמנו, למדנו, טילנו, אכלנו ושתינו, כאב למישהו הראש או שמישהו התחתן, הכל בהשגחה פרטית. אבל, ביחס לדומם, צומח וחי, סברו אותם חכמים שההשגחה היא כללית ולא

© my creative

לקראת י"א ניסן, אבחר חבר עמו אלמד יחד, אלה למכצעים, או אעשה פעולה טובה יחד. בכך נקים את מצות אהבת ישראל המזרזת את הגאולה.

שעשועון

ענו על השאלות הבאות וגלו איזו מלה קבלתם בראשי התבות:

_____ צדקה שמקרכת את הגאולה.

מי _____? צבאות השם!

מנגוני הרבי לחג הפסח: _____

כך נקרא הלילה הראשון של פסח: _____

נולד בחדש ניסן: _____

לזכות החייל בצ"ה
מנחם מענדל שיחי פיקל

לרגל יום הולדתה

כ"א אדר

נדפס ע"י ולזכות הוריו

אשר מרדכי ונחמה דינה שיחיו פיקל

לזכות התמים

שמואל שיחי ליפסקר

לרגל יום הולדתו י"ט אדר

לזכות החיילת בצ"ה

קיילא תחי ג'ייקובס

לרגל יום הולדתה כ"ז אדר

לשנת הצלחה וברכה בכל המצטרך בגור
מתוך בריאות והרחבה שמחה ונחת חסידי

גליון 359 שמני/פרה

אני החיל/חילת בצבאות השם,

שם פרטי ומשפחה: _____

מוסד למודים: _____

כתה: _____

החלטה טובה לזרוז הגאולה

השתתפתי בכנס משפחתי לזרוז הגאולה.

חתימת הורים: _____

מדוע הם בחרו ללמד דוקא אודות מצוה זו, שלא היה נתן כלל לקימה באותו זמן, היות שבית המקדש השני עדין לא נבנה ובני ישראל היו בגלות פרס ומדי, וגזרת המן היתה בעצומה?

אלא, הסביר הרבי באותו מכתב, "בזה הדגישו את אמונתם ובטחונם בהשם שיפר עצת המן הרשע ובקרוב ממש יבנה הבית השני ושוב יקריבו מנחת העמר כהלכתה, ועוד קדם לכן תהיה ליהודים אורה ושמחה וששון ויקר".

כלומר, גם כשהגלות והחשך היו בעצומם, הם הפגינו אמונה ובטחון שהנה, עוד רגע יבנה בית המקדש, והם כבר התכוננו בלמוד ההלכות, מה שהביא בפעל לבטול הגזרה ובהמשך אף לבניית הבית השני.

"בימים ההם בזמן הזה"

בסיום המכתב לומד הרבי הוראה, שגם כיום כשאנו נמצאים עדין בגלות ו"האויב הפנימי" הוא היצר הרע מנסה להפריע לנו ללמד תורה ולקים מצוות בשמחה ובטוב לבב, מטל עלינו הילדים, לזכר שאנו צבאות השם ו"להשבית אויב ומתנגם על ידי הוספה בלמוד התורה ובקיום מצוותיה ביתר שאת וביתר עז, בתוספת התמדה ושקידה".

"וזה גם כן יקרב הגאולה האמתית והשלמה על ידי משיח צדקנו ובנין בית מקדשנו".

לסיום מאחל הרבי: "ויהי רצון שתלכו כל אחד ואחת מכם מחיל אל חיל בכוון האמור, כולל כמובן בכלל גדול בתורה - מצות ואהבת לרעה כמוך - (על ידי) השפעת הילדים על חבריהם והשפעת הילדות על חברותיהן, על ידי דגמא מזהירה (=מאירה) ובדברים היוצאים מן הלב, והשם יצליחם".

(מעבד על פי מכתב כללי, ב' אדר שני תשמ"א)

• כעת נאמר או נשיר יחד את שנים-עשר הפסוקים.

• ננגן יחד נגוני אמונה וצפייה לגאולה, אפשר לבחור מכאן:

1. שיבנה בית המקדש.
2. ווי וונט משיח נאו.
3. אני מאמין.
4. ממצרים גאלתנו.
5. הושיעה את עמך.

• עכשו כל אחד מהנוכחים בכנס המשפחתי יקבל על עצמו כלי נדר החלטה טובה לזרוז הגאולה.

• הנה דגמה, מתוך ועל פי מכתבו של הרבי שלמדנו עכשו, לשתי החלטות טובות שנתן לקבל:

1. מושקי:

עד יום הבהיר י"א ניסן הבא עלינו לטובה, אלמד מדי יום לפחות קטע אחד בעניני משיח וגאולה, כדי לטעם ולחיות את עניני הגאולה.

2. מנדי:

פְּרֻטִית. זאת אומרת שה' מקיים ומחיה את כל מין החי, שלא יפחד מהעולם, אבל לא משגיח ממש על כל דג ודג אם הוא יחיה או ימות, יהיה חולה או בריא, יפלו לו הסנפירים או לא. מדברי רבי יוחנן הביא אדמו"ר הזקן הוכחה לשיטת הבעל-שם-טוב - שפיוס כבר הפכה לחשיבה מקבלת כמעט אצל כל יהודי שומר תורה ומצוות - שהשגחה פרטית היא לא רק על מין האדם, אלא גם על הדומם, צומח וחי. כמו הספור המפורסם על העלה שהתגלגל מהעץ כדי לעשות צל לתולעת הקטנה... הנה, לפי רבי יוחנן, המפגש בין השלך לדג לא קורה סתם כך אלא זה מכון מלמעלה, בגזרת שמים.

הים הוא משל לטבע

אבא/אמא: כעת נטוס קצת יותר גבוה ונצלל יותר לעמק: גם הלמוד הזה מהשלך על השגחה פרטית, הוא בהשגחה פרטית... נחזור לדברי רש"י: "השלך - זה השולה דגים מן הים". הים הוא מקום בו יש המון-המון דברים - דגים, אלמגים, שוניות, אבנים וקונכיות, אבל הכל טבוע ומסתתר בתוך הים. מעל פני הים אנו רואים רק מים. רק מי שיצלל לעמק, עם משקפי צלילה, יוכל לראות את העשר הנמצא

נקודה משיחה

לספור עד שמונה

ילד/ילדה: פרשת שמייני מספרת על יום הקמת המשפן. היה זה ביום השמיני (שחל בראש חודש ניסן), אחר שבועה ימים של 'מלואים' - בהם הכהנים התאמנו בעבודת המשפן, בהדרכתו של משה רבנו, על פי צווי ה'.

אבא/אמא: ביום זה ירדה אש מהשמים ואכלה את הקרבנות מהמזבח. היה זה סימן שהשכינה שורה במשפן ובעם ישראל, בזכות עבודתו של אהרן, הכהן הגדול - שהחליף באותו יום תפקיד עם משה רבנו.

למה השכינה שרטה בעם ישראל דוקא ביום השמיני?

ילד/ילדה: הבה נספור:

6 - ששת ימי הבריאה.

7 - היום השביעי - שבת - בו השלמה מלאכת הבריאה ובאה מנוחה לעולם.

ביום, או מי שידוג ויצוף את הדברים כלפי מעלה, מהים ליבשה.

תורת החסידות מסבירה שהטבע הוא בדיוק כמו הים. 'טבע' זה מלשון 'טבוע'; גם הוא מצב בו אנו רואים את יד ה' באפן גלוי וברור. הטבע לעמת זאת מסמל מצב בו נראה לנו כאלו הכל מתנהל מאליו. כמו טבע העולם שמדי בקר השמש זורחת במזרח ושוקעת בערב במערב.

הגיע הזמן לשלות את הדגים

ילד/ילדה: אבל האמת היא, כמוכך, שגם בטבע יש השגחה פרטית. גם בטבע יד ה' מנהלת את הכל לפרטי ופרטים, וללא השגחה פרטית, חלילה, אין קיום לעולם ולכל נברא ונברא, אפלו לא לשעה קלה. אלא מה? בעוד שבנס, ההשגחה האלקית גלויה וברורה - בטבע ההשגחה האלקית 'טבועה' ומסתתרת, עד שנראה לנו כאלו הדברים מתנהלים מאליהם והעבודה שלנו היא להתבונן ולגלות שהכל בהשגחה פרטית.

מי מזכיר לנו את זה? עוף השלך! זה ששולה דגים מהים, ורבי יוחנן מלמד אותנו שהעבודה שלו לא נעשית סתם כך אלא בהשגחה פרטית. אותו שלך עוזר לנו "לשלות דגים מהים" - לגלות איך שבתוך טבע העולם שנמשל לים, יש כוח והשגחה אלקית. אנחנו רק צריכים להתבונן לעמק (כמו

8 - בטבע העולם אין יום שמיני, אחרי שבת מגיע שוב יום ראשון... היום השמיני רומז על החבור עם ה', למעלה מטבע העולם.

עכשו אנחנו מבינים למה השכינה שרטה דוקא ביום השמיני (מתחלת ימי המלואים), שמבטא את הקדשה שמעל העולם.

אבא/אמא: יפה מאוד!

אבל היום השמיני מגיע אחרי שבועת ימי המלואים. אם המספר שבע רומז על הטבע, אז המספר שמונה זו הקדשה שמעל העולם, שיוצרת ושוכנת בתוך העולם. כמו האש של השכינה שירדה על גבי המזבח, בתוך המשפן שבנו עם ישראל. המטרה היא לחבר את הקדשה שמעל העולם עם העולם עצמו.

לכן כשיבוא משיח יהיו בכנור של בית-המקדש שמונה מיתרים ('נימין'), ולא שבע כפי שהיה בבית-המקדש הראשון והשני. פי שמונה זו השלמות של הקדשה שמתחברת עם העולם, אליה נזכה בקרוב ממש בגאולה השלמה.

(מעובד על-פי לקו"ש ח"ז, עמ' 92 ואילך)

השלך שעושה זאת מהאוויר בעיני הנץ שלו...), לשלות, לדוג ולגלות את ההשגחה הפרטית שקיימת בכל פרט ופרט בבריאה, עד שנזכה לגאולה בה תהיה 'בקיעת הנהר' וכלנו נראה את האלקות שנמצאת בכל העולם כלו.

הלקח:

לזכר תמיד שאין מקרה בעולם וכל דבר שקורה עמנו או סביבנו הוא בהשגחה פרטית. עלינו להתבונן וללמד מכל מה שקורה, הוראה בעבודת ה'.

(מעובד ע"פ לקו"ש ח"ז, עמ' 63 ואילך)

כנס משפחתי

במים אלה, שבין גאלת פורים לגאלת פסח ולקראת יום הבהיר י"א ניסן, יום הולדת הרבי נשיא דורנו, עלתה יזמה ברוכה לכנס ברחבי העולם עשרים ושנים אלף ילדים (!) שיעסקו בלמוד התורה מתוך אחדות, להבאת הגאולה - כפי שהיה בזמן מרדכי היהודי שידע שהגאולה תבוא בזכות תינוקות של בית רבן, ועסק בתורה עם עשרים ושנים אלף ילדים, ואחר שהמן ככל אותם בשלשלאות עלה קול בכיתם לקדוש ברוך הוא, ובזכותם התבטלה הגזרה ובני ישראל זכו לגאלת פורים.

במסגרת זו נערך בלנו, ילדים וילדות לומדי הנשמתא דאורייתא, כנסים משפחתיים בבתינו, בשבת זו בה אנו מברכים את חדש ניסן, חדש הגאולה, ובהם נלמד את הדבר תורה, המובא בעמוד זה, ונקבל על עצמנו בלי נדר החלטה טובה לזרוז הגאולה.

כל ילד וילדה שביבאו אחר השבת לפתח את ספח ההשתתפות המצרף, יקבלו ממתק מיוחד. בנוסף, תתקיים הגרלה בכל כיתה במוסדות החנוכה בכפר חב"ד על תמונות של הרבי.

א-ב-ג

אמונה, בטחון, גאולה

במכתב-כללי מיוחד שכתב הרבי לחילי צבאות השם, בתחלת חדש אדר שני תשמ"א, כחצי שנה אחר יסוד הארגון, הזכיר הרבי את ספור המדרש על כנוס תינוקות של בית רבן על ידי מרדכי היהודי, בעת גזרת המן.

חכמינו זכרונם לברכה מספרים פי באותה שעה למד עמם מרדכי את הלכות הקרבת מנחת העמר, הקרבן אותו מביאים מן השעורים למחרת יום טוב ראשון של פסח - ביום הראשון של ספירת העמר.